

paa „Sonderburger Zeitung“s Kontor og berigtigede Sagen, tror jeg, han har opført sig korrekt, hvad han ogsaa burde, da han var en Mand, som boede i Danmark. Det for-
bavser mig imidlertid, at jeg ikke har set nogen Berigtigelse i de sønderjydske Blade, men maaske har den været der, jeg kan ikke altid følge med i disse Blade, den har maaske staaet der med Petit, men denne store Artikel stod der med fede og spærrede Typer.

Jeg gaar dernæst over til „Schleswische Grenzpost“ for 9. April 1921, som har en lignende Artikel: Den danske Udvisningspolitik. Bladet begynder paa en Maade, som er ethvert hæderligt Blad værdigt, det er netop en Maade, som jeg ogsaa synes, man skal bruge. Bladet udtaler nemlig, at det kun vil referere Kendsgerninger: lad saa dem tale for sig selv. Deri holder jeg med det ærede Medlem Hr. Schmidt — jeg gaar nemlig ud fra, at vi i saa Henseende nærer samme Anskuelse. Bladet siger derfor saa nydeligt: For endnu en Gang at komme med specificerede Kendsgerninger skal vi oplyse følgende for Offentligheden — saa følger der 46 Tilfælde, som man gør den danske eller rettere sagt den tyske Offentlighed bekendt med; thi det er vel navnlig dernede, det skal virke — og saa føjer man til: Det er jo Arbejdere, Tjenestdrenge og Tjenestpiger, Smaakøbmand og Haandværkere, som det gaar ud over, man har opført sig paa en uheldig Maade overfor disse stakkels hjælpeløse Personer.

Man har bedt mig om at give en udtømmende Fremstilling her i den danske Rigsdag, for at man ikke skal kunne sige dernede, at man ikke har hørt noget fra de officielle danske Myndigheder. Jeg plejer nemlig ikke paa den Maade at diskutere med Pressen; det vilde blive for omfattende et Arbejde, naar det skulde ske angaaende alle de Ting, der fremkommer i Bladene. Men jeg vil dog nu gaa ind paa disse 46 Tilfælde, lad saa Kendsgerningerne tale for Offentligheden. Jeg haaber, jeg skal kunne gøre det nogenlunde kort, og jeg tror ikke, at Oplysningerne vil være kedelige at høre. Jeg vil ikke nævne Navne, dels for ikke at genere disse 46 Mennesker, dels fordi jeg tidligere har oplevet ved Udvisningshistorier, at nogle af de udviste henvendte sig til de samme Blade og sagde: Nu skal vi fortælle følgende Historie — men vore Navne maa De ikke nævne. Det blev mig efterhaanden kedeligt, og da jeg havde set et Par af de Historier, lod jeg oplyse, hvem det

var, der havde fortalt den Historie om den Behandling. Det var f. Eks. en Dame, der kom fra Flensborg, og jeg kunde efter det foreliggende fuldt ud forstaa, at hun ikke ønskede sit Navn offentliggjort i Aviserne.

Jeg skal tage de 46 Tilfælde: Nr. 1: Indsneget sig den 3. Marts 1921 uden Pas; antruffet paa Landevejen Dagen efter: Nr. 2: Indsneget sig den 10. Februar 1921 uden Pas. Nr. 3: Indsneget sig den 3. Marts 1921 uden Pas; antruffet Dagen efter paa Landevejen. Nr. 4: Antruffet den 4. Februar 1921 i Esbjerg som subsistensløs og under falsk Navn. Nr. 5: Gjort sig skyldig i Pasforfalskning. Nr. 6: Udvist med Tilhold, idet han havde tilsneget sig Adgang her til Landet. Paa ny udvist efter, at han her var antruffet subsistensløs paa Landevejen. Nr. 7: Indsneget sig uden Pas den 1. Marts 1921. Nr. 8: Arbejdsløs og subsistensløs. Nr. 9 — det er ganske morsomt —: Forsøgt at passere Grænsen paa Vej til Tyskland paa ubehørig Legitimation. — Jeg synes, det er lige haardt nok, at jeg ogsaa skal have Skyld for dem, der selv søger at komme over Grænsen til Tyskland paa falsk Legitimation! Nr. 10 forholder sig paa samme Maade. — Jeg vil der bede om lidt Elskværdighed for Fremtiden, saa at jeg ikke faar Skyld for Udvisning af dem, der selv vil ud og søger at narre de tyske Myndigheder.

Nr. 11: Kom hertil paa Grænsepass, uden Penge, uden Arbejde og ernærende sig ved ulovlig Omløben med Varer. Nr. 12 — ogsaa ganske karakteristisk —: Ønskede sig hjemsendt til Polen og var udrejst den 24. Marts over Tyskland med de tyske Myndigheders Tilladelse. Nr. 13: Skaffede sig Adgang hertil paa falsk Legitimation og paa falsk Navn. Nr. 14: Der beror overhovedet ingen Sag i Statspolitiet om den paagældende. — Altsaa, hvis han er blevet udvist, er det sket af det stedlige Politi i Henhold til de Bestemmelser, hvorefter de kan udvise, altsaa kun hvor der foreligger grov Overtrædelse. — Nr. 15: idømt 20 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost for Tyveri. Uden Erhverv og Subsistensmidler. Nr. 16: Indsneget sig den 3. Marts 1921 uden Pas. I Flensborg straffet med 6 Maaneders Fængsel for Tyveri; anholdt i Sønderborg den 7. Marts 1921 sigtet for Indbrud; idømt 8 Maaneders Forbedringshus; afsoner for Tiden Straffen i Nyborg Straffeanstalt. — Man kan altsaa til Nød forstaa, at han er udvist